

Han hade funnit ett rymdskepp. Det var några trevliga, glada & runda figurer som i ansiktet mest liknade en jordglob med ögon, näsa & en jättglad mun. De hade undrat ifall han ville följa med på en "Alien WorkShop", en slags universal mässa för pryl- & upplevelsetokiga universumsbor som mest kunde liknas vid de Expo'n som vi har på jorden, fast mycket större ock häftigare. Denna Alien WorkShop skulle hållas på en planet med det underliga namnet XZ11793. Det enda han visste var att planeten fanns någonstans i universum, samt att det var den 11793:de planeten från den stjärna som invånarna på planeten kallade Sulen. Det officiella namnet på Sulen var annars XZ. Detta uttalas kort ock gott för XZ, vilket är anledningen till att invånarna på XZ11793 kallar den för Sulen. Sulen ligger liksom bättre i munnen, ock man stukar inte tungan varje gång man säger det. Anders-Lennart hade ju inte tackat nej till ett så trevligt reseerbjudande. Han hade, om sanningen ska fram (ock det ska den ju förr eller senare), faktiskt riktigt långtråkigt. Han hade inte funnit en enda kaffeböna att sova på under de sista 37,5 dagarna, så han hade ont i ryggen ock var allmänt trött ock kinkig.

Efter en hisnande färd genom de mörkaste av landskap, landade rymdskeppet oskatt¹ ock oskattat på XZ11793's parkering för yttre universiella medborgare. I princip var hela planeten WorkShoppens utställningsområde, så Anders-Lennart kände att en månad eller 2 skulle nog gå åt för att åtminstone "plocka ärtorna ur gröten" som Ostronknäckerbaggarna brukar uttrycka det.

Den första attraktionen han gick till var det så kallade "Döda Rummet" som var ett nytt avslappningsrum från Växjö i Småland i Sverige på den planet som Anders-Lennart hittills tillbringat hela sitt liv. Rummet som inte var mycket större än en likkista hade inga fönster ock inte heller någon lampa. Rummet erbjöd endast ett tungt, kompakt mörker. Där normalt golvet finns, fanns i detta rum en 1,5 meter djup pool som i sitt heta sköte bar extra saltat vatten. Meningen var att man i rummets mörker skulle känna sin kropp flyta runt i en absolut tystnad. Man skulle på detta sätt stressa av, bli lugn & precis 0-ställd till den omgivande världen. Anders-Lennart trodde att kreatörerna fått sin ide från en del stora krig som utspelats på jorden. Vietnameserna satte t ex amerikanska soldater i liknande rum för att de skulle lugna ner sig. Fast i de rummen fanns inget extra saltat vatten.

Vietnameserna kompenserade detta med att sätta lådan, som innehöll rummet, på ett soligt ställe dit inga skuggor nådde. På så sätt ökades värmen inne i rummet markant. Ock det fungerade ju faktiskt. Amerikanerna blev mycket lugna. Men även om Anders-Lennart trodde att "Dödens Rum" fungerade, kände han en stark längtan att inte testa det. Han gick istället till en enkel Sibylla-kiosk för att äta lunch. Efter den goda lunch som innehöll alla de olika delarna ur kostcirkeln som en lunch ska innehålla, mest fett iockförsig, tog han sig till ett enormt område som Galaxernas Förenade ProtonJägare hade sin utställning på. ProtonJägarnas BranchOrganisation hade satsat stort på WorkShoppens. Universum hade det sista ½året sett en explosionsartad ökning av antalet ProtonJägare. Både av certifierade ock av den mer ljuskygga sorten. Även antalet olyckor, eller kanske snarare incidenter, med protoner inblandade hade ökat explosionsartat. Protonerna hade börjat röra sig på de större farleder som finns, vilket orsakade ett antal haverier i timmen på de farkoster som råkade ut för ett protonstim. Sådana haverier kostade både ägaren av farkosten ock det försäkringsbolag som en gång i tiden trodde att försäkring av rymdfarkoster var en aldrig sinande diamantkälla, mycket pengar. Då, när försäkringsbolagen började med sina farkostförsäkringar, brukade haverier med dessa fortskaffningmedel ske ≈ en gång var 18,34 miljonte år. Men den största inkomstkällan för ProtonJägare var att se till att telekommunikation ock elöverföringar flöt utan störningar. Det var nämligen i modem, transistorer ock liknande utrustning som protonerna härjade som värst. De störde nämligen uppvärmningen, träningspassen & själva marathontoppen som elektronerna ägnade sin levnad åt. Det är som så att utan elektronernas marathontopp blir det ingen elektricitet, ingen TV-, radio eller teleöverföring. Elektronernas marathontopp är propotionellt lika mycket längre än de marathontopp som vi människor ägnar oss åt på Tellus, som de (elektronerna) är mindre än oss. När elektronerna springer sätter sig informationen som parasiter på elektronerna ock på så sätt når informationen dit den ska. Ju lättare informationen är, desto mer klarar en elektron av att föra

¹ En helt ny böjning av "oskadd"

med sig. Detta är anledningen till att InformationsFörbundet, som är branchorganisationen för InformationsParasiterna, tagit fram hårdbantningsprogram & -piller så att parasiternas vikt reduceras till $\approx 1/13$ av deras ursprungliga vikt. Detta i sin tur har medfört att elektronerna blivit 13 gånger större vid marathonloppen utan att ha ökat i vikt. Elektronerna är iockmed detta betydligt lättare att fånga med protonernas elektronlasson. Eftersom protonerna är elektronälskare av stora mått, har detta i sin tur medfört att protonernas antal vid arenorna (start & mål vid marathonerna) ökat markant. En proton fångar ungefär en elektron varje 10-dels sekund. Varje elektron för med sig cirka 1300 informationsparasiter. Detta ger vid armbågen att en proton stoppar 13000 informationsparasiter, från att nå sitt mål, per sekund. Vem som helst förstår ju i detta läge varför ProtonJägare är en av universums mest efterfrågade yrkesgrupp, tillockmed en oinformerad OstronKnäckarBagge som härstammar från foten av Anderna. Anders-Lennart tyckte, även om han förstod värdet av ProtonJägare, att utställningen var exceptionellt tråkig. Där fanns hus med elektronlassoförintare, ett hus med laserkanoner som kunde utrota en hord med protoner på 3 lilröda tusendelar av en sekund. Konferanser för ökad förståelse mellan olika fraktioner av ProtonJägare, hur en ProtonJägare skulle leva, äta o s v för att kunna fånga så många protoner som möjligt under så lång tid som möjligt o s v o s v. Anders-Lennart blev mest trött. Han gick till närmast svindyra hotell (detta för att svin i denna del av universum var otroligt kräsna samtidigt som de var otroligt fattiga vilket medförde att svindyra hotell var mycket billiga, men hade mycket hög standard) för att sova.

Nästa dag, ock efter 10,758 timmars sömn, styrde Anders-Lennart sina små steg mot Bollångåseerutställningen. Enda anledningen till hans beslut att besöka denna del av Alien WorkShop var att han inte hade ens en protonstor aning om vad en Bollångåse var för något.

Denna utställning låg i Tumindalen som klöv Urimbergskedjan i 2 identiskt lika delar. Urimbergen låg på andra sidan XZ11793, så Anders-Lennart tog Pilesxpressen till det valv som utgjorde själva ingången till det smala bergspass som var enda vägen till, ock från, Tumindalen. Bergspasset var extremt smalt. Tillockmed Anders-Lennart, som inte var stor alls, fick några små ilningar av klaustrofobi. Han bestämde sig att hyra ett Kolondjur som transportmedel för resan till dalen. Dessa Kolondjur var enormt ståtliga, vänliga ock var som gjorda för att gå med tung packning i just smala bergspass. När karavanen började närma sig resans mål, målades ett otroligt landskap upp framför dem. På bergssidorna klättrade bördiga terrasser av teoliver ock mjölkdruvor. Där inga terrasser anlagts fanns stora lummiga skogar av minikastanjegranar ock korpträd. Mitt i allt detta magnifika låg Tumindalen ock Bollångåseer-utsällningen. Men utsällningen hade liksom inplanterats så väl i dalen att den inte utgjorde någon som helst kontrast till det övriga. Den smälte in så att man trodde att även den var en del i den sköna naturupplevelsen. Anders-Lennart var så tagen av allt detta vackra så han bestämde sig för att bara sitta ner en stund ock njuta av detta, under tiden han surplade i sig en mugg stark espresso på cafféet där man lämnade Kolondjuren, innan han gick in på utsällningen. På cafféet träffade han rymdloppan Hugo som hade färdats till XZ11793 i samma rymdskepp som Anders-Lennart. Hugo hade precis varit inne på utställningen ock skulle nu ta en oguidad tur bland terrasserna. Anders-Lennart frågade lite försiktigt vad en Bollångåse var för något. Det måste medges att han var lite smått generad över att behöva fråga, men den del av hans hjärna som bestämt hävdar att "frågar man inte, får man inget veta!" tog kommandot över blyghetsdelen, så frågan ploppade ur Anders-Lennarts mun innan han hann att vicka den lilltå som var placerad på hans 3:de ben på högra sidan. Från honom sett alltså. Precis som Anders-Lennart befarat skrattade Hugo en lång stund åt Anders-Lennarts okunskap. Hugo skrattade så mjölkvinet han drack sprutade ur både näsa & öron. Anders-Lennart skämdes. Anders-Lennart var mycket lik en välmogen tomat i ansiktet. Hugo ramlade av stolen ock fick kramp i sin lilla mage. Anders-Lennart hämtade påtår på sin espresso. Precis när han kom tillbaka till bordet började det att regna. Det tyckte Hugo inte alls var roligt, så han slutade att skratta. De gick in ock satte sig ock Hugo började den mödosamma undervisningen om vad en Bollångåse var för något.

Detta, förklarade Hugo, är något som existerar i den 3,5:de dimensionen. I drömmarnas universum finns ett oräkneligt antal Tankeöar av obestämd storlek. På dessa öar finns stora fält med något som liknar golfpeggar. På "peggarna" står små planeter med drömmar ock idéer, en del verklighetsnära

andra utan vare sig ram eller reson. Det är dessa planeter som är Bollångåseerna. Det är här, på planeterna, som det paradisi som de flesta någon gång någonstans drömt om finns. De flesta av maskulint kön har någon gång haft en bild av den perfekta kvinnan, både till det estetiska ock till det själsliga, ock det är på någon av dessa planeter som hon lever. Det är på planeterna som de otroliga ock fantastiska idéer man får på natten, ock som man absolut inte kan komma ihåg när dagen gryr, har sin boning. De mer kreativa varelser som existerar i universum har lärt sig konsten att kittla dessa planeter ock får på så sätt fram de nyskapande idéer som de hela tiden kastar upp. Även de mindre smarta idéerna finns på vissa av planeterna, men då är de dock lite defekta. Både planeterna ock idéerna. Ett exempel, på en sådan ide från en defekt planet, är att man på kvällen kokar upp en gryta vatten till frukostteet. Sen låter man det uppkokade vattnet svalna. Efter det stoppar man vattnet i frysen så att man på morgonen bara har att tina & värma upp det i micron. Varken en smart eller praktisk, men ändock en, ide.

Anders-Lennart tyckte alltihop lät mycket sjukt & konstigt, men samtidigt kunde han inte motstå att gå på utställningen. Detta kunde han bara inte missa! Hur skulle detta befängda se ut? När de kom ut hade regnet upphört så Hugo drog åstad på sin terrasstur efter ett kort farväl, ock Anders-Lennart tog sig till Bollångåseer-utställningen.

Där inne var det dunkelt. Endast några få ock små golvlampor på 27 watt lös upp varje rum som var minst 100m². I ett rum flög små Bollångåseer, som bestod av TV-reklamidéer, runt ock tryckte in sina tvättmedelreklamslogans i huvudet på alla som vågade sig in. I ett annat var det "pegg"-utställning. Där kunde man, om man hade råd, köpa "peggar" av titan, diamant eller torkad fruktsoda. I ett sjunde rum fanns tomma Bollångåseer som man kunde programmera själv med olika idetyper i en konstig mackapär som kallades BollPlan. Man tryckte helt enkelt in Mekanik i en planet ock så fick man en massa mekaniska idéer i huvudet. Det fanns även möjlighet att programmera in maniska idéer för de som tyckte sig vara alltför psykiskt friska. Detta tyckte Anders-Lennart var fullkomligt sjukt i huvudet. Det fanns rum med öar som var specialdesignade för olika tankemönster, olika typer av "peggar" så att de kunde fästa bättre i Tankeöarna, ock olika former av Bollångåseer. Tydligt platsade alla öar, "peggar" & Bollångåseer i huvudet på alla typer av varelser som ägde ett eller flera huvuden. Anders-Lennart trodde att detta berodde på att allt existerade i den 3,5:de dimensionen. Egentligen ville Anders-Lennart inte erkänna det, ens för sig själv, men han var mest förvirrad av det han hört & sett ock tyckte det räckte gott ock väl med de 3 dimensioner han kände till innan. Han gick istället på en picknickstur till minikastanjegranskogarna. Där såg det nästan likadant ut som det gjorde vid Andersnas fot. Han tog fram sin dagbok ock nedtecknade dagens händelser. Sen fällde han ut sin resekaffeböna, som han inhandlat i sängaffären som låg väggivvägg med caféet där han tidigare under dagen fikar med Hugo, ock slumrade snabbt in till sången från skogens vargrastar. Han drömde om Vovilon, som i drömmen låg vid en liten damm som bildats i Amazonfloden. På andra sidan dammen fanns en kaffeplantage som producerade de skönaste sovbönor som någonsin fallit till marken på en planet långt ifrån den planet som Anders-Lennart nu låg ock sov på...

⊗ 1144 dagar före år 2000's inträdande i tidssfären - Mr Z

Tack till: Mr Senilo, BaraVole, A.Grön, Therese U. samt sponsorerna.

Jag hävdar med det bestämdaste att jag aldrig någonsin varit eller någonsin kommer att bli påverkad eller influerad av Douglas Adams! Vem är det förresten?

